

Decyzja

Na podstawie art. 183, art. 188, art. 192, art. 202, art. 214, art. 224 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pana Jacka Piskorskiego - pełnomocnika Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ SYSTEM S.A z siedzibą w Warszawie, z 6 grudnia 2022 r. (data wpływu do UMWO – 9 grudnia 2022 r.), o zmianę pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r. dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług

orzekam

- I. Zmienić na wniosek strony, decyzję Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r. udzielającą Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług, w sposób następujący:

1. Dotychczasowa treść sentencji decyzji, o brzmieniu:

„udzielić Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług, na warunkach określonych w niniejszej decyzji:”

otrzymuje nowe brzmienie:

„udzielić Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 104,08 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług, na warunkach określonych w niniejszej decyzji:”

2. Treść punktu I.2. pn. „Rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom” otrzymuje nowe brzmienie:

„Do instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego zaliczono instalację do spalania paliw o łącznej nominalnej mocy cieplnej 104,08 MW_t, w skład której wchodzi:

- 3 agregaty sprężarkowe SGT-200-2S - każdy wyposażony w 1 turbinę gazową o nominalnej mocy cieplnej 22,99 MW_t (opalone gazem ziemnym) wraz z wirową sprężarką odśrodkową,

- osadzone na wspólnej ramie w obudowie dźwiękochłonnej, dodatkowo zabudowane w kontenerze, z systemem poboru powietrza i odprowadzaniem spalin,
- 1 agregat sprężarkowy Mars 100, wyposażony w 1 turbinę gazową o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t opalana gazem ziemnym, wraz z wirową sprężarką odśrodkową osadzoną na wspólnej ramie, w obudowie dźwiękoszczelnej, zabudowane w kontenerze, z systemem poboru powietrza i odprowadzaniem spalin,
  - kotłownia technologiczna, w skład której wchodzi 2 kotły technologiczne o nominalnej mocy cieplnej 0,319 MW_t każdy,
  - chłodnice wentylacyjne gazu,
  - chłodnice wentylacyjne oleju.

Do instalacji pozostałych należą:

- 2 agregaty prądotwórcze o nominalnej mocy cieplnej 1,993 MW_t każdy (załączane w przypadku awarii - braku ciągłości dostaw energii elektrycznej),
- układ sterowania,
- system gaszenia pożaru,
- bateria filtroseparatorów gazu,
- układy pomiarowe i regulacyjne gazu,
- układy zaporowo-upustowe,
- śluza nadawczo-odbiorcza na gaz Polska-Czechy,
- kolumna wydmuchowa,
- stacja redukcyjno-pomiarowa gazu paliwowego,
- stacja sprężonego powietrza,
- stacja azotu ze zbiornikiem azotu,
- budynek techniczny z kotłownią centralnego ogrzewania (2 kotły centralnego ogrzewania o nominalnej mocy cieplnej 0,10867 MW_t każdy),
- budynek administracyjny z dyspozytornią,
- magazyn olejów i smarów,
- gazociągi na terenie tłoczni dostarczające do niej gaz i gazociągi technologiczne.

Układ technologiczny tłoczni zapewnia możliwość przesyłu gazu ziemnego wysokometanowego w ilości docelowo ok. 1 690 000 m³/h przy ciśnieniu gazu 8,4 MPa. Tłocznia współpracować będzie z systemem krajowego przesyłu gazu poprzez odcinki gazociągu Zdieszowice-Kędzierzyn i Tworóg-Kędzierzyn. Tłocznia może być zasilana gazem z trzech kierunków, tj. Wrocław i Tworóg (realizowane odcinkami gazociągów: Zdieszowice-Kędzierzyn i Tworóg-Kędzierzyn) i z Czech (realizowany gazociągiem Polska-Czechy).

Układ gazociągów obejmuje dwa kolektory: ssący i tłoczący oraz gazociągi łączące kolektory z agregatami sprężającymi, chłodnicami gazu, filtrami i głównymi zaworami odcinającymi tłoczni. Kolektory wlotowe z każdego z możliwych kierunków wyposażone są w układy zaporowo-upustowe. Po układach zaporowo-upustowych gaz dostarczany do tłoczni kierowany jest do stacji filtrów gazu, gdzie jest oczyszczany z zanieczyszczeń stałych i ciekłych (cztery pionowe filtroseparatory). Po filtracji, gaz kierowany jest na układ pomiarowy. Następnie poprzez kolektory ssące gaz jest kierowany na sprężarki gazu.

Na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle zlokalizowane są cztery agregaty sprężarkowe, zasilane turbinami gazowymi, wraz z czterema chłodnicami powietrznymi gazu procesowego i systemami pomocniczymi. Zadaniem agregatu sprężarkowego jest podniesienie ciśnienia określonej ilości przetłaczanego gazu.

Po sprężeniu, gaz pod ciśnieniem maksymalnie 8,4 MPa kierowany jest na wentylatorową chłodnicę gazu, gdzie jest ochładzany do temperatury poniżej 50°C. Każdej sprężarce gazu przypisana jest jedna chłodnica wentylatorowa gazu procesowego.

Po ochłodzeniu, gaz poprzez kolektory tłoczne, kierowany będzie na właściwy kierunek tłoczenia, tj. na Wrocław, Tworóg lub Czechy. Cały układ technologiczny tłoczni zabezpieczony jest systemem awaryjnego opróżniania instalacji (ESD).

W skład tłoczni wchodzi dwa układy redukcyjno-pomiarowe oraz jeden układ pomiarowy.

Stacja redukcyjno-pomiarowa gazu potrzeb własnych służy do przygotowania paliwa gazowego o odpowiednich parametrach, stosowanego do zasilania turbin gazowych sprężarek gazu, kotłowni technologicznej i grzewczej oraz agregatów prądotwórczych.

Na terenie tłoczni gazu zlokalizowana jest kotłownia technologiczna, która pracuje na potrzeby technologiczne do podgrzania gazu, w oparciu o dwa kotły o mocy 0,319 MW_t każdy, wyposażone w palniki gazowe przystosowane do spalania gazu ziemnego.

Ze względów technicznych oraz z uwagi na zasady bezpieczeństwa układ gazowy tłoczni wyposażony jest w kolumnę wydmuchową - zadaniem rurociągów wydmuchowych jest możliwie jak najszybsze obniżenie gazu w gazociągach tłoczni oraz ich opróżnianie z gazu ziemnego w przypadkach awaryjnych.

W celu zapewnienia ciągłości zasilania urządzeń tłoczni w energię elektryczną, w przypadku zaniku napięcia, w sieci energetycznej, zainstalowane są dwa kontenery agregatów prądotwórczych o mocy 1,993 MW_t każdy, zasilane gazem ziemnym.

Stacja sprężonego powietrza - ma za zadanie rozprowadzenie na terenie tłoczni, sprężonego powietrza, które wykorzystywane jest do: pracy agregatów sprężarkowych gazu, zasilania napędów pneumatycznych kurków, zaworów regulacyjnych, zaworów spustowych kondensatu, narzędzi pneumatycznych używanych w obszarach agregatów sprężających oraz na potrzeby serwisowe.

Stacja ciekłego azotu (ze zbiornikiem azotu) - przeznaczona jest do przedmuchiwania gazociągów i urządzeń z nimi związanych, tj. sprężarek, chłodnic, filtrów, stacji redukcyjno-pomiarowej w celu uniemożliwienia kontaktu gazu z powietrzem dla uniknięcia powstania mieszanki wybuchowej.

Na terenie tłoczni gazu zlokalizowane są także: kotłownia centralnego ogrzewania wyposażona w dwa kotły zasilane gazem ziemnym o mocy 0,10867 MW_t każdy, budynek administracyjny z dyspozytornią (sterownią) tłoczni, magazyn olejów i smarów oraz pompownia wody systemu przeciwpożarowego (wyposażona w trzy pompy).”

3. W punkcie I.3. pn. „Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, paliw, materiałów i surowców w instalacji,, tabela nr 1 w całości otrzymuje brzmienie:

„Tabela 1

Lp.	Rodzaj energii, paliw, materiałów i surowców wykorzystywanych w instalacjach	Jednostka	Zużycie
Instalacja wymagająca uzyskania pozwolenia zintegrowanego			
1.	Gaz ziemny na cele procesowe (turbiny)	m ³ /rok	60 000 000
2.	Gaz ziemny na cele procesowe (kotłownia)	m ³ /rok	600 000
3.	Energia elektryczna	GWh/rok	1,8
4.	Oleje silnikowe	m ³ /rok	20
5.	Smary	Mg/rok	0,1

6.	Preparaty do mycia turbin	m ³ /rok	1
7.	Płyn do konserwacji zaworów	m ³ /rok	0,1
Instalacje pozostałe			
8.	Paliwo (olej napędowy)	m ³ /rok	5
9.	Energia elektryczna	GWh/rok	0,8
10.	Azot ciekły	Mg/rok	150
11.	Azot techniczny	m ³ /rok	5

”

4. W punkcie II.1.1. pn. „Źródła powstawania i miejsca wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, ich charakterystyka oraz czas eksploatacji źródeł emisji” tabela nr 2 w całości otrzymuje brzmienie:

„Tabela 2

Lp.	Numer emitora	Źródło emisji	Charakterystyka emitorów						
			Sprawność [%]	Urządzenia ochrony powietrza	Wysokość emitora [m]	Średnica emitora [m]	Prędkość przepływu gazów [m/s]	Temperatura wylotowa gazów [K]	Czas pracy [h/rok]
Instalacja wymagająca uzyskania pozwolenia zintegrowanego									
1.	E-T1	Agregat sprężarkowy SGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW _t	33,4	Brak	25,0	2,0	19,06	768,2	5840
2.	E-T2	Agregat sprężarkowy SGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW _t	33,4	Brak	25,0	2,0	19,06	768,2	5840
3.	E-T3	Agregat sprężarkowy SGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW _t	33,4	Brak	25,0	2,0	19,06	768,2	5840
4.	E-T4	Agregat sprężarkowy Mars 100 z turbiną gazową o mocy 34,47 MW _t	34,4	Brak	21,00	2,3x2,3	17,05	771,9	5840
5.	E-KT1	Kocioł technologiczny o mocy 0,319 MW _t	92,4	Brak	7,0	0,25	4,26	383	5840
6.	E-KT2	Kocioł technologiczny o mocy 0,319 MW _t	92,4	Brak	7,0	0,25	4,26	383	5840

”

5. W punkcie II.1.2. pn. „Wielkość dopuszczalnej emisji zanieczyszczeń do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji” tabela nr 3 wraz z objaśnieniami otrzymuje nowe brzmienie:

„Tabela 3

Lp.	Nr emitora	Nazwa źródła emisji substancji	Nazwa substancji	Emisja dopuszczalna ¹⁾	
				[mg/m ³] ²⁾	kg/h
Instalacja wymagająca uzyskania pozwolenia zintegrowanego (IPPC)					
1.	E-T1	Agregat sprężarkowy SGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW _t ⁶⁾	Pył	5	-
			Dwutlenek siarki	12	-
			Tlenek azotu ³⁾	50 ⁴⁾	3,592 ⁵⁾
			Tlenek węgla	-	10
2.	E-T2	Agregat sprężarkowy SGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW _t ⁶⁾	Pył	5	-
			Dwutlenek siarki	12	-
			Tlenek azotu ³⁾	50 ⁴⁾	3,592 ⁵⁾
			Tlenek węgla	-	10
3.	E-T3	Agregat sprężarkowy SGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW _t ^{6), 7)}	Pył	5	-
			Dwutlenek siarki	12	-
			Tlenek azotu ³⁾	50 ⁴⁾	3,592 ⁵⁾
			Tlenek węgla	-	10
4.	E-T4	Agregat sprężarkowy Mars 100 z turbiną gazową o mocy 34,47 MW _t ⁶⁾	Pył	5	-
			Dwutlenek siarki	12	-
			Tlenek azotu ³⁾	50 ⁴⁾	5,386 ⁵⁾
			Tlenek węgla	-	10
5.	E-KT1	Kocioł technologiczny o mocy 0,319 MW _t	Pył	-	0,000501
			Dwutlenek siarki	-	0,00267
			Dwutlenek azotu	-	0,0427
			Tlenek węgla	-	0,01202
6.	E-KT2	Kocioł technologiczny o mocy 0,319 MW _t	Pył	-	0,000501
			Dwutlenek siarki	-	0,00267
			Dwutlenek azotu	-	0,0427
			Tlenek węgla	-	0,01202
Emisja roczna z instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego [Mg/rok]					
7.	Pył			7,35	
8.	Dwutlenek siarki			17,65	
9.	Dwutlenek azotu			73,93	
10.	Tlenek węgla			175,34	

Objaśnienie:

- ¹⁾ emisja ze źródła równa jest emisji z emitora,
- ²⁾ w warunkach umownych: temp. 273,15 K, ciśnienie 101,3 kPa, gaz suchy, w przeliczeniu na 15% zawartości tlenu w gazach odlotowych,
- ³⁾ przez tlenki azotu rozumie się tlenki azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu,
- ⁴⁾ standard emisyjny stosuje się wyłącznie dla obciążenia turbiny gazowej powyżej 70%,
- ⁵⁾ wartość dopuszczalna dla obciążenia turbiny gazowej do 70 %,
- ⁶⁾ spośród agregatów sprężarkowych: DGT-200-2S i Mars 100 jednocześnie mogą pracować maksymalnie 2 agregaty sprężarkowe DGT-200-2S z turbinami gazowymi o mocy 22,99 MW_t każdy + 1 agregat sprężarkowy Mars 100 z turbiną gazową o mocy 34,47 MW_t,
- ⁷⁾ agregat sprężarkowy DGT-200-2S z turbiną gazową o mocy 22,99 MW_t stanowi rezerwę.”

6. Punkt II.2. pozwolenia pn. „Emisja hałasu do środowiska” otrzymuje w całości nowe brzmienie:

„II.2. Emisja hałasu do środowiska

II.2.1. Źródła emisji hałasu oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu w ciągu doby

Tabela nr 4

Lp.	Nazwa i oznaczenie źródła hałasu	Ilość [szt.]	Czas pracy źródeł hałasu [h]	
			Pora dnia	Pora nocy
Źródła wchodzące w skład instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego				
Źródła kubaturowe				
1.	AS - Agregaty sprężające - budynki z płyt warstwowych - izolacyjność akustyczna ścian Ra = 30 dB	3 ¹⁾	16	8
2.	AS - Agregat sprężający MARS 100 w obudowie dźwiękochłonnej - izolacyjność akustyczna obudowy Ra = 30 dB	1	16	8
Źródła punktowe				
3.	WCO - Wentylatorowe chłodnice oleju o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	3 ¹⁾	16	8
4.	WCO - Wentylatorowa chłodnica oleju (Mars) o mocy akustycznej L _{WA} = 80 dB	1	16	8
5.	WCG - Wentylatorowe chłodnice gazu procesowego o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	3 ¹⁾	16	8
6.	WCG - Wentylatorowa chłodnica gazu procesowego (Mars) o mocy akustycznej L _{WA} = 80 dB	1	16	8
7.	CP - Czerpnie powietrza do spalania turbin gazowych o mocy akustycznej L _{WA} = 80 dB	3 ¹⁾	16	8
8.	CP - Czerpnia powietrza do spalania turbiny gazowej (Mars) o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	1	16	8
9.	CW - Czerpnie układów wentylacji turbiny gazowej oraz sprężarki gazu o mocy akustycznej L _{WA} = 80 dB	3 ¹⁾	16	8
10.	CW - Czerpnia układów wentylacji turbiny gazowej oraz sprężarki gazu (Mars) o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	1	16	8
11.	W - Wyrzutnie z układów wentylacyjnych turbiny i sprężarki o mocy akustycznej L _{WA} = 80 dB	3 ¹⁾	16	8
12.	W - Wyrzutnia z układów wentylacyjnych turbiny i sprężarki (Mars) o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	1	16	8
13.	K – Budynek techniczny – stacja sprężonego powietrza o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	1	16	8
Źródła liniowe				
14.	L1, L2, L3 Emitory spalin o średnicy 2 m i wysokości 25 m o mocy akustycznej L _{WA} = 88 dB	3 ¹⁾	16	8
15.	L4 Emitor spalin (Mars) o wymiarach 2,3 x 2,3 m i wysokości 21 m o mocy akustycznej L _{WA} = 85 dB	1	16	8

¹⁾ dopuszczalna jednoczesna praca dwóch źródeł hałasu, trzecie stanowi rezerwę z uwagi na pracę instalacji w układzie jednoczesnej pracy dwóch turbin gazowych SGT-200-2S i jednej Mars 100.

II.2.2. Wielkości dopuszczalne poziomu hałasu emitowanego poza terenem zakładu, w odniesieniu do rodzajów terenów normowanych

Tabela 5

Lp.	Oznaczenie terenów podlegających ochronie akustycznej zlokalizowanych w sąsiedztwie instalacji ¹⁾	Opis terenu wg tabeli nr 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 112)	Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku w [dB] wyrażony równoważnym poziomem dźwięku $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$	
			pora dnia	pora nocy
1.	F-MNU - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług nieuciążliwych ¹⁾	Lp. 3d Tereny mieszkaniowo-usługowe	55	45
2.	J-MWNU - tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usług nieuciążliwych ¹⁾	Lp. 3d Tereny mieszkaniowo-usługowe	55	45

¹⁾ zgodnie z Miejscowym Planem Ogólnym Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kędzierzyn-Koźle zatwierdzonym Uchwałą Miejskiej Rady Miasta Kędzierzyna-Koźla nr IX/98/2003 z dnia 22 maja 2003 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Opolskiego z 2003 r. poz. 1038).”

7. Punkt II.3. pozwolenia pn. „Emisja odpadów” otrzymuje w całości nowe brzmienie:

„II.3. Emisja odpadów

II.3.1. Rodzaje i ilości przewidzianych do wytworzenia odpadów wraz z określeniem miejsca ich magazynowania i sposobu zagospodarowania

Tabela 6

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadów [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania odpadów	Sposoby gospodarowania odpadami
Odpady inne niż niebezpieczne					
1.	Inne niewymienione odpady	05 07 99	5,0	Odpady magazynowane w magazynie odpadów w szczelnych, opisanych pojemnikach lub kontenerach. Miejsce magazynowania ma utwardzone i szczelne podłoże. Magazyn niedostępny dla osób nieupoważnionych.	odzysk/ unieszkodliwianie
2.	Opakowania z papieru i tektury	15 01 01	0,2		
3.	Opakowania z tworzyw sztucznych	15 01 02	0,15		
4.	Opakowania z metali	15 01 04	0,3		
5.	Zmieszane odpady opakowaniowe	15 01 06	0,15		
6.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	1,0		
7.	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	16 02 14	0,1		
8.	Elementy usunięte z zużytych urządzeń, inne niż wymienione w 16 02 15	16 02 16	0,1		

9.	Nieorganiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 06, 16 03 80	16 03 04	0,05		
10.	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)	16 06 04	0,01		
11.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	17 01 07	1,5		
12.	Żelazo i stal	17 04 05	3,0		
13.	Mieszanki metali	17 04 07	0,05		
Odpady niebezpieczne					
1.	Odpady z usuwania farb i lakierów zawierające rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	08 01 17*	0,02	Odpady magazynowane w magazynie odpadów w szczelnych, opisanych pojemnikach lub kontenerach. Miejsce magazynowania ma utwardzone i szczelne podłoże. Magazyn niedostępny dla osób nieupoważnionych.	odzysk/ unieszkodliwienie
2.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05*	0,3		
3.	Inne rozpuszczalniki i mieszaniny rozpuszczalników	14 06 03*	0,01		
4.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	15 01 10*	0,1		
5.	Opakowania z metali zawierające niebezpieczne porowate elementy wzmocnienia konstrukcyjnego (np. azbest), włącznie z pustymi pojemnikami ciśnieniowymi	15 01 11*	0,05		
6.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	0,4		
7.	Płyny zapobiegające zamarzaniu zawierające niebezpieczne substancje	16 01 14*	0,1		

II.3.2. Źródła powstawania, podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów

Tabela 7

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Źródło powstawania	Charakterystyka odpadu, skład chemiczny i właściwości
Odpady inne niż niebezpieczne				
1.	Inne niewymienione odpady	05 07 99	Serwisowanie i eksploatacja urządzeń	Odpad stały w postaci zużytych wkładów filtracyjnych, ciekły kondensat pochodzący z procesu filtracji gazu na filtroseparatorach. Skład chemiczny: tworzywa sztuczne (polipropylen, polietylen), modyfikowana celuloza; ciekły kondensat zawiera węglowodory alifatyczne. Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP14 – ekotoksyczne.
2.	Opakowania z papieru i tektury	15 01 01	Papier i tektura opakowaniowa z zakupionych produktów i urządzeń	Odpad stały w postaci zużytego papieru i tektury (celuloza) wykorzystanych jako materiał opakowaniowy produktów i urządzeń. Skład chemiczny: celuloza wraz z wypełniaczami mineralnymi i barwnikami. Właściwości odpadów: HP3 – łatwopalne.
3.	Opakowania z tworzyw sztucznych	15 01 02	Tworzywa sztuczne opakowaniowe z zakupionych produktów i urządzeń	Odpad stały w postaci zużytych polimerów wykorzystanych jako materiał opakowaniowy produktów i urządzeń. Skład chemiczny: polipropylen, polietylen, wypełniacze w postaci kredy, barwniki organiczne. Właściwości odpadów: HP3 – łatwopalne.
4.	Opakowania z metali	15 01 04	Metale opakowaniowe z zakupionych produktów i preparatów	Odpad stały w postaci zużytych pojemników metalowych i beczek (stal, aluminium) wykorzystanych jako materiał opakowaniowy produktów i urządzeń. Właściwości: odpady obojętne na działanie czynników zewnętrznych.
5.	Zmieszane odpady opakowaniowe	15 01 06	Wymieszane opakowania z różnych surowców (papier, tektura, tworzywa sztuczne itp.)	Wymieszane opakowania z różnych surowców (papier, tektura, tworzywa sztuczne itp.). Właściwości: w zależności od składu mogą być odpadami łatwopalnymi HP3.
6.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	Odpady to m.in.: zużyte tkaniny, szmaty do wycierania niezanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi, odzież ochronna i robocza, tkaniny z filtrów pyłowych, zużyte kaski ochronne, sorbenty, wkłady filtracyjne powietrza, namioty	Sorbent: głównie celulozowy (w 98% z modyfikowanej celulozy w suchej masie). Czyściwo: bawełna. Ubrania ochronne: zależne od rodzaju materiału z jakiego zostały wykonane. Właściwości odpadów: HP3 – łatwopalne.
7.	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	16 02 14	Eksploatacja urządzeń	Urządzenia elektryczne i elektroniczne, wyświetlacze, drukarki, komputery. Skład chemiczny: uzależniony od składu i budowy sprzętu, głównie metale (np. Fe, Al, Zn), tworzywa sztuczne (polietylen,

				polipropylen). Właściwości odpadów: w zależności od składu mogą być odpadami łatwopalnymi (HP3) lub obojętnymi na działanie czynników zewnętrznych.
8.	Elementy usunięte z zużytych urządzeń, inne niż wymienione w 16 02 15	16 02 16	Eksploatacja urządzeń	Urządzenia elektryczne i elektroniczne, wyświetlacze, drukarki, komputery. Skład chemiczny: uzależniony od składu i budowy sprzętu, głównie metale (np. Fe, Al, Zn), tworzywa sztuczne (polietylen, polipropylen). Właściwości odpadów: w zależności od składu mogą być odpadami łatwopalnymi (HP3) lub obojętnymi na działanie czynników zewnętrznych.
9.	Nieorganiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 06, 16 03 80	16 03 04	Eksploatacja urządzeń	Partie produktów nieodpowiadających wymaganiom oraz nieprzydatne do użytku (niesprawne produkty). Skład chemiczny: uzależniony od składu i budowy sprzętu, głównie metale (np. Fe, Al, Zn), tworzywa sztuczne (polietylen, polipropylen). Właściwości: odpady obojętne na działanie czynników zewnętrznych.
10.	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)	16 06 04	Eksploatacja urządzeń	Niesprawne baterie alkaliczne z serwisowanych urządzeń Skład chemiczny: uzależniony od składu i budowy sprzętu, głównie metale (np. Zn), tworzywa sztuczne (polietylen, polipropylen) Właściwości odpadów: HP14 - ekotoksyczne
11.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	17 01 07	Odpady które mogą powstawać w wyniku przeprowadzania remontów obiektów	Odpad stały złożony z resztek materiałów budowlanych. Skład chemiczny: tlenki krzemu i glinu, tlenki wapnia, dodatki barwiące itp. Właściwości: odpady obojętne na działanie czynników zewnętrznych.
12.	Żelazo i stal	17 04 05	Odpady które mogą powstawać w wyniku przeprowadzania remontów obiektów	Odpad stały złożony z resztek materiałów budowlanych (konstrukcje i drobne metalowe elementy). Skład chemiczny: żelazo z domieszką węgla i innych rodzajów metali. Właściwości: odpady obojętne na działanie czynników zewnętrznych.
13.	Mieszanki metali	17 04 07	Odpady które mogą powstawać w wyniku przeprowadzania remontów obiektów	Odpad stały złożony z resztek materiałów budowlanych (konstrukcje i drobne metalowe elementy). Skład chemiczny: aluminium, miedź, mosiądz, żelazo z domieszką węgla i innych rodzajów metali. Właściwości: odpady obojętne na działanie czynników zewnętrznych.
Odpady niebezpieczne				
1.	Odpady z usuwania farb i lakierów zawierające rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	08 01 17*	Prace remontowe, resztki farb z preparatów do malowania	Skład chemiczny: węglowodory alifatyczne i aromatyczne, resztki związków LZO (ksylen, toluen). Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP4 - drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
2.	Mineralne oleje silnikowe,	13 02 05*	Naprawa i	Skład chemiczny: węglowodory alifatyczne i

	przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych		eksploatacja urządzeń oraz prace remontowe	aromatyczne, resztki związków chlorowcoorganicznych. Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP4 - drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
3.	Inne rozpuszczalniki i mieszaniny rozpuszczalników	14 06 03*	Naprawa i eksploatacja urządzeń oraz prace remontowe	Skład chemiczny: węglowodory alifatyczne i aromatyczne, resztki związków LZO (ksylen, toluen). Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP4 - drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
4.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	15 01 10*	Naprawa i eksploatacja urządzeń oraz prace remontowe	Odpad stały opakowaniowy (metale, tworzywa) z resztkami zaschniętych substancji niebezpiecznych. Skład chemiczny: polipropylen, polietylen, węglowodory alifatyczne. Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP14 - ekotoksyczne.
5.	Opakowania z metali zawierające niebezpieczne porowate elementy wzmocnienia konstrukcyjnego (np. azbest), włącznie z pustymi pojemnikami ciśnieniowymi	15 01 11*	Naprawa i eksploatacja urządzeń oraz prace remontowe	Odpad stały opakowaniowy z resztkami substancji niebezpiecznych. Skład chemiczny: żelazo, aluminium, włókna azbestowe. Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP14 – ekotoksyczne.
6.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	Naprawa i eksploatacja urządzeń oraz prace remontowe	Odpad stały stanowią materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania, filtry olejowe, zużyta odzież ochronna zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi. Skład chemiczny: sorbent głównie celulozowy, czyszczywo to głównie szmaty bawełniane. Ubrania ochronne – skład zależny od rodzaju materiału z jakiego zostały wykonane, zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi – ksylen, toluen. Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP4 - drażniące, HP14 – ekotoksyczne.
7.	Płyny zapobiegające zamarzaniu zawierające niebezpieczne substancje	16 01 14*	Serwisowanie i eksploatacja urządzeń	Odpad ciekły. Skład chemiczny: węglowodory alifatyczne, glikol. Właściwości odpadów: HP3 - łatwopalne, HP4 - drażniące, HP14 – ekotoksyczne.

”

8. Treść w punkcie X.2. pn. „Monitoring emisji do powietrza” w całości otrzymuje brzmienie:

„ a) Usytuowanie stanowisk pomiarowych

Określa się stanowiska pomiarowe do pomiaru wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza, na emitorach: E-T1, E-T2, E-T3, E-T4 oraz E-KT1 i E-KT2 na prostym, wolnym od zaburzeń odcinku – spełniające wymagania Polskiej Normy PN-Z-04030-7 „Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości pyłu. Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą grawimetryczną” dla pomiarów dokładnych lub technicznych.

Lokalizacja punktu pomiarowego powinna spełniać wszystkie wymogi BHP.

b) Monitoring poziomu emisji gazów i pyłów do powietrza

Okresowy pomiar wielkości emisji z emitora E-T1, E-T2, E-T3 i E-T4 należy prowadzić w zakresie i z częstotliwością określoną w aktualnie obowiązujących przepisach.

Wyniki okresowych pomiarów emisji do powietrza, do których Spółka jest zobowiązana z mocy prawa należy przedkładać Marszałkowi Województwa Opolskiego oraz Opolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Opolu, w formie i terminach - zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie.”

II. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, działający przez pełnomocnika Pana Jacka Piskorskiego, przy piśmie z 6 grudnia 2022 r., bez numeru (data wpływu do UMWO – 9 grudnia 2022 r.), wystąpił z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r. dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług.

Do ww. pisma dołączono:

- dokumentację pn. „Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW_t” opracowaną przez CARBONIUM Jacek Piskorski w Tarnowie, w listopadzie 2022 r. (2 egz.),
- zapis wniosku na elektronicznym nośniku danych,
- dokument potwierdzający, że wnioskodawca jest uprawniony do występowania w obrocie prawnym – informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000264771, sporządzony na dzień 15 listopada 2022 r.,
- zaświadczenia o niekaralności prowadzącego instalację, o których mowa w art. 184 ust. 4 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn. zm.),
- streszczenie wniosku sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- pełnomocnictwo nr PO.0103.83.2022.2 z 21 listopada 2022 r.,
- potwierdzenie dokonania opłaty skarbowej za udzielenie pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych,
- potwierdzenie dokonania opłaty skarbowej od wydania pozwolenia zintegrowanego w kwocie 1 005,50 zł.

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie posiada - dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług - pozwolenie zintegrowane udzielone decyzją Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r.

Organem ochrony środowiska właściwym do zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego, w myśl przepisu art. 378 ust. 2a ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w związku z § 2 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie

przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.) jest Marszałek Województwa Opolskiego.

Zgodnie z art. 201 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 z późn. zm.), w związku z ust. 1 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w *sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 104,08 MW_t, podlega obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Instalacja spalania paliw pracuje na potrzeby tłoczni gazu, dlatego też obie instalacje są ze sobą powiązane technologicznie.

Wypełniając obowiązek określony w art. 209 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, organ pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2022.MSu w dniu 22 grudnia 2022 r. przesłał wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego w postaci elektronicznej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ePUAP), Ministrowi Klimatu i Środowiska.

Na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 z późn. zm.) dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie, tj. na stronie internetowej Ekoportalu (karta nr 438/2022), w dniu 21 grudnia 2022 r.

Zgodnie z art. 185 ust. 1a ustawy *Prawo ochrony środowiska* w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym zakończonym niniejszą decyzją, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie nie jest stroną w postępowaniu z uwagi na fakt, że przedmiotowe pozwolenie zintegrowane nie obejmuje korzystania z wód, tj. poboru wód lub wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

W związku z tym, że wniosek nie spełniał wymogów formalnych, organ prowadzący postępowanie, pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2022.MSu z 23 grudnia 2022 r., wezwał o jego uzupełnienie. Stosownych uzupełnień, w zakresie wymogów formalnych dokonano przy piśmie z 10 stycznia 2023 r., bez numeru (wpływ do UMWO – 16 stycznia 2023 r.).

Wobec faktu, że wniosek wraz z uzupełnieniem spełniał wymogi formalne, organ pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2022.MSu z 24 stycznia 2024 r. zawiadomił wnioskodawcę o wszczęciu postępowania administracyjnego, zgodnie z art. 61 § 4 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* i jednocześnie poinformował o uprawnieniach strony, wynikających z art. 10 i art. 73 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, dotyczących możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania.

Przedłożony wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego obejmuje: zmiany w zakresie wielkości emisji wprowadzanej do powietrza oraz emisji hałasu, weryfikację zapisów dotyczących mocy cieplnej dla 2 agregatów prądotwórczych (instalacja pozostała) oraz rozszerzenie listy rodzajów odpadów określonych w obecnie posiadanym pozwoleniu.

Po analizie merytorycznej wniosku, organ pismami nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2023.MSu z 15 lutego 2023 r., 31 marca 2023 r. oraz 22 maja 2023 r., wzywał wnioskodawcę do jego uzupełnienia.

Zgodnie z art. 36 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, pismami nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2023.MSu z 24 stycznia 2023 r., z 15 lutego 2023 r., 31 marca 2023 r., 22 maja 2023 r. oraz z 28 czerwca 2023 r., organ poinformował wnioskodawcę, że przedmiotowa sprawa nie może być załatwiona w ustawowym terminie i określił ostateczny termin jej załatwienia do 31 sierpnia 2023 r. Jednocześnie mając na uwadze art. 37 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*, organ informował stronę o możliwości wniesienia ponaglenia do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Opolskiego. Ponadto

poinformował, że zgodnie z art. 37 ust. 3a tejże ustawy, jeżeli ponaglenie zostanie wniesione przed upływem terminu określonego w art. 35 albo przepisach szczególnych, organ prowadzący postępowanie pozostawi ponaglenie bez rozpoznania.

W trakcie prowadzonego postępowania prowadzący instalację dokonał uzupełnień wniosku przy pismach: z 27 lipca 2023 r., bez numeru (wpływ do UMWO – 28 lipca 2023 r.) oraz z 21 lipca 2023 r., bez numeru (data wpływu do UMWO – 22 sierpnia 2023 r.).

Ponadto prowadzący instalację, przedłożył informacje uzupełniające wniosek z 6 grudnia 2022 r. (stanowiące aktualizację), przy pismach: z 27 lipca 2023 r., bez numeru (wpływ do UMWO – 27 lipca 2023 r.) oraz z 2 sierpnia 2023 r., bez numeru (wpływ do UMWO – 3 sierpnia 2023 r.).

Do ww. pism dołączono:

- dokumentację pn. „Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW_t” opracowaną przez CARBONIUM Jacek Piskorski w Tarnowie w lipcu 2023 r. (2 egz.),
- zapis wniosku na elektronicznym nośniku danych,
- dokument potwierdzający, że wnioskodawca jest uprawniony do występowania w obrocie prawnym – informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000264771, sporządzony na dzień 7 lipca 2023 r.,
- zaświadczenia o niekaralności prowadzącego instalację, o których mowa w art. 184 ust. 4 pkt 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Wnioskodawca dołączył także potwierdzenie uiszczenia opłaty rejestracyjnej na wydodrębiony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości 1 050,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc pięćdziesiąt złotych, 0/100), przez co wypełnił formalny warunek konieczny do rozparzenia wniosku o istotną zmianę pozwolenia zintegrowanego, określony w art. 210 ust. 3a ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Biorąc pod uwagę zapisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie wysokości opłat rejestracyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1183) należna opłata rejestracyjna powinna wynosić 1 040,80 złotych.

Po analizie przedłożonych ww. uzupełnień organ uznał, że planowana zmiana stanowi istotną zmianę i dotyczy: uruchomienia nowej instalacji spalania paliw - agregatu sprężarkowego Mars 100, w skład którego wchodzi turbina gazowa o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t opalana gazem ziemnym oraz zwiększenia emisji dwutlenku węgla z instalacji.

W związku z powyższym, organ pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2022.MSu z 12 września 2023 r. poinformował wnioskodawcę, że traktuje wniosek z 6 grudnia 2022 r. wraz z przedłożonymi ww. uzupełnieniami jako wniosek o zmianę pozwolenia w związku z istotną zmianą instalacji, która może powodować znaczne zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, wzywając jednocześnie, do jego uzupełnienia.

Ponadto, z uwagi na fakt, iż procedowany wniosek dotyczy istotnej zmiany w funkcjonowaniu instalacji organ poinformował wnioskodawcę, że termin załatwienia sprawy o którym mowa w przepisie art. 209 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* biegnie od dnia wpływu uzupełnienia wniosku, tj. od 27 lipca 2023 r.

W ramach prowadzonego postępowania prowadzący instalację dokonał kolejnych uzupełnień wniosku przy pismach bez numeru z 20 września 2023 r. (data wpływu do UMWO – 5 października 2023 r.), z 19 października 2023 r. (data wpływu do UMWO – 23 października 2023 r.) oraz z 17 listopada 2023 r. (data wpływu do UMWO – 23 listopada 2023 r.).

Realizując obowiązek określony w przepisie art. 209 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w ślad za pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2022.MSu z 22 grudnia 2022 r., organ w dniu 22 sierpnia 2023 r. przesłał uzupełnienie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w postaci

elektronicznej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ePUAP), Ministrowi Klimatu i Środowiska.

Po zweryfikowaniu treści wniosku, zgodnie z wynikającym z art. 218 ustawy *Prawo ochrony środowiska* obowiązkiem zapewnienia przez organ możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest zmiana pozwolenia zintegrowanego dotycząca istotnej zmiany instalacji, podano do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu w Kędzierzynie-Koźlu przy ul. Biały Ług i o możliwości składania w przedmiotowej sprawie uwag i wniosków, w terminie 30 dni od daty ukazania się ogłoszenia. Informację powyższą zamieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie UMWO (5 września 2023 r.), w dzienniku Nowa Trybuna Opolska (8 września 2023 r.), na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Kędzierzynie-Koźlu (8 września 2023 r.), oraz na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego (5 września 2023 r.). W ustawowym okresie 30 dni od daty podania ww. informacji do publicznej wiadomości, do organu nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące prowadzonego postępowania w sprawie zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Korzystając z możliwości, jakie wskazuje ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) przy udziale przedstawicieli organu w dniu 30 października 2023 r., dokonano oględzin instalacji objętej wnioskiem.

Po przeanalizowaniu wszystkich przekazanych przez Spółkę danych uzupełniających wnioski organ uznał, że wniosek jest kompletny i może stanowić podstawę do zmiany pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r.

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* organ, zapewniając stronom czynny udział w postępowaniu, pismem nr DOŚ-RPŚ.7222.77.2023.MSu z 17 listopada 2023 r., zawiadomił stronę o zakończeniu postępowania dowodowego. Jednocześnie poinformował o możliwości zapoznania się z całością dokumentacji zgromadzonej w sprawie w siedzibie organu, przez okres 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Strona postępowania w ww. terminie nie wniosła uwag.

Niniejsze pozwolenie wydano w terminie przewidzianym w art. 209 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, odliczając od tego terminu okresy opóźnień w załatwieniu sprawy, spowodowane uzupełnieniami wniosku.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, na podstawie całości zgromadzonego materiału, stwierdzono, że zmiany objęte przedmiotowym wnioskiem, stanowią istotne zmiany w funkcjonowaniu instalacji na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy *Prawo ochrony środowiska*, mające wpływ na zwiększenie wielkości emisji do powietrza z instalacji do spalania paliw i dotyczą:

- powstania nowego źródła emisji do powietrza, tj. agregatu sprężarkowego Mars 100, w skład którego wchodzi turbina gazowa o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t opalana gazem ziemnym,
- zmiany nominalnych mocy cieplnych poszczególnych źródeł emisji wchodzących w skład instalacji spalania paliw uwzględniając rzeczywiste sprawności tych źródeł,
- zmiany w zakresie wielkości emisji substancji do powietrza z instalacji spalania paliw,
- zmiany łącznej nominalnej mocy cieplnej instalacji spalania paliw - z 77,45 MW_t na 104,08 MW_t.

Mając na uwadze powyższe, po analizie całości zgromadzonego materiału, organ uznał wniosek za kompletny i niniejszą decyzją, na podstawie art. 192, w związku z art. 188, art. 202, art.

214, art. 224 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, dokonał zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 77,45 MW_t, zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu.

Niniejsze pozwolenie wydano w terminie przewidzianym w art. 209 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, odliczając od tego terminu okresy opóźnień w załatwieniu sprawy, spowodowane uzupełnieniami wniosku.

Spółka uzyskała wymaganą przepisami art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydaną przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu nr WOOS.4210.3.2016.MSe.8 z 14 lipca 2016 r., która uwzględnia warunki dotyczące wybudowania kolejnej sprężarki gazu napędzanej turbiną gazową wraz z infrastrukturą techniczną.

Po wprowadzeniu zmian, na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu źródłami zorganizowanej emisji substancji do powietrza, w związku z eksploatacją instalacji do spalania paliw, są obecnie procesy spalania gazu ziemnego w czterech agregatach sprężarkowych, zasilanymi turbinami gazowymi, tj.: 3 turbinami gazowymi o nominalnej mocy cieplnej 22,99 MW_t każda oraz 1 turbiną gazową o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t. Zmianie uległa łączna nominalna moc cieplna instalacji do spalania paliw z uwagi na nowe źródło emisji - turbinę. Łączna nominalna moc cieplna wszystkich źródeł spalania paliw wymagających pozwolenia zintegrowanego po uwzględnieniu turbiny wynosi 104,08 MW_t.

Przedmiotowa zmiana nie wpłynie na proces technologiczny tłoczni.

Zgodnie z art. 157a ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* źródłem spalania paliw jest także zespół dwóch lub większej liczby źródeł spalania paliw, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadkach gdy dwa lub więcej źródeł spalania paliw, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., lub dla których wnioski o wydanie takiego pozwolenia zostały złożone po tym dniu, i dla których całkowita nominalna moc cieplna jest nie mniejsza niż 50 MW, zostały zainstalowane w taki sposób, że uwzględniając parametry techniczne i czynniki ekonomiczne, ich gazy odlotowe mogłyby być, w ocenie organu właściwego do wydania pozwolenia, odprowadzane przez wspólny komin, w takim przypadku zespół źródeł spalania paliw uważa się za jedno źródło spalania paliw złożone z dwóch lub większej liczby części, którego całkowita nominalna moc cieplna stanowi sumę nominalnych mocy cieplnych tych części źródła spalania paliw, których nominalna moc cieplna jest nie mniejsza niż 15 MW (druga zasada łączenia).

Oznacza to, że całkowita nominalna moc cieplna przedmiotowej instalacji jest nie mniejsza niż 50 MW i nominalna moc cieplna każdej z turbin jest nie mniejsza niż 15 MW i spełnia ona kryteria do możliwości zastosowania II zasady łączenia.

Prowadzący instalację dokonał kwalifikacji instalacji na podstawie której uznał, że instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy 104,08 MW_t, w skład której wchodzi 3 turbiny gazowe o mocy 22,99 MW_t każda oraz 1 turbina gazowa o mocy 34,47, nie podlega pod zasadę łączenia określoną w art. 157a ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* (druga zasada łączenia).

Uzasadniając brak możliwości odprowadzania spalin z istniejących 3 turbin gazowych oraz 1 nowej turbiny poprzez jeden wspólny emitor, prowadzący instalację powołał się na aktualnie przyjęte rozwiązania przemysłowe dedykowane dla konfiguracji pracy turbin gazowych w tłoczniach gazu. Na terenie tłoczni gazu w Kędzierzynie-Koźlu zastosowany będzie układ prosty otwarty, gdzie czynnik roboczy (gazy spalinowe) po rozprężeniu w turbinie usuwane są bezpośrednio do otoczenia. Zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy w przypadku tego układu nie stosuje się łączenia kilku turbin gazowych do jednego komina z następujących powodów:

- zastosowanie układów z jednym kominem spowodowałoby konieczność wymieszania spalin z różnych turbin gazowych - należy nadmienić, że ilość energii niesiona w spalinach jest niezwykle duża, dla turbin gazowych SGT-200-2S przepływ spalin wynosi 29,5 kg/s przy temperaturze 489°C, a dla turbiny gazowej MARS 100 przepływ spalin wynosi 38,7 kg/s przy temp. 489°C - równoległa praca trzech turbin gazowych (2 x SGT-200-2S oraz 1 x MARS 100) na jeden kolektor wylotowy oznaczałoby konieczność wymieszania około 100 kg spalin w ciągu każdej sekundy pracy, co spowodowałoby: zaburzenie przepływu, dodatkowy spadek ciśnienia i zwiększenie straty wylotowej - zgodnie z danymi literaturowymi zwiększenie straty wylotowej wpływa niekorzystnie na osiąganą moc i sprawność turbiny gazowej;
- stosowanie układów z jednym wspólnym kominem oznaczałoby konieczność zastosowania dodatkowych układów odcinających - tłocznia gazu w Kędzierzynie-Koźlu została zaprojektowana do pracy w układzie 2+1, tzn. że z trzech agregatów sprężarkowych, przewidywana jest jednoczesna praca dwóch, a trzeci w tym czasie będzie stanowił rezerwę - praca dwóch agregatów sprężarkowych przy jednoczesnym postoju trzeciego, wymagałaby zastosowania dodatkowych układów odcinających (np. klap zwrotnych), ze względu na ryzyko cofnięcia się strumienia gazów do turbiny gazowej stanowiącej w danym momencie rezerwę - taki układ również będzie powodował spadek mocy i sprawności turbiny gazowej w wyniku zakłócenia przepływu i zwiększenia strat wylotowych;
- zgodnie z przyjętą filozofią pracy tłoczni gazu w Kędzierzynie-Koźlu, czyli pracą w układzie 2+1, zastosowanie układów ze wspólnym kolektorem wymagałoby zastosowania dodatkowych odcięć, które byłyby wykorzystywane wyłącznie w czasie prac serwisowych, ze względu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom serwisu, którzy wykonywaliby prace na agregacie sprężarkowym wyłączonym z pracy.

Prowadzący instalację przedstawił także analizę ekonomiczną podkreślając, że stosowanie układu ze wspólnym kominem, spowodowałoby daleko idące straty ekonomiczne oraz środowiskowe. Przedstawiono kosztorys dla przebudowy instalacji w taki sposób, aby spaliny odprowadzane były przez wspólny komin. Zmiana turbin wiązałaby się z koniecznością wykonania nowego zamiennego projektu budowlanego oraz koniecznością zakupu nowych maszyn i urządzeń dla instalacji. Ponadto zainstalowanie turbin o innej mocy wiązałoby się ze zmianą środowiskowych uwarunkowań i zmianą obecnie posiadanej decyzji środowiskowej dla instalacji, a to z kolei wygenerowałoby nie tylko dodatkowe koszty, ale także spowodowałoby brak możliwości dotrzymania zakładanych terminów rozpoczęcia pracy instalacji. Powyższe aspekty wygenerowałyby dodatkowe wysokie koszty inwestycji. Ponadto dla gazów odlotowych z turbin występować będą bardzo duże strumienie spalin i nadciśnienie wylotowe co w połączeniu z charakterystyką pracy tłoczni (zmienność przepływów gazu przez tłocznice, zmienność obciążeń maszyn, rezerwowanie i różne stany pracy dla każdej maszyny w tym samym czasie) praktycznie uniemożliwia wpięcie wszystkich maszyn do jednego emitora. Rozwiązania techniczne, które musiałyby być zastosowane (kanały spalin odporne na wysokie i zmienne parametry, kompensatory dla wysokich parametrów spalin, klapy szczelne odcinające i regulacyjne do wyrównania ciśnienia i odcięcia podczas postoju poszczególnych maszyn, powietrze zaporowe dla klap szczelnych i inne rozwiązania techniczne umożliwiające sprawne odprowadzanie gazów wylotowych) aby połączyć wszystkie maszyny do jednego emitora spowodowałyby znaczny wzrost nakładów inwestycyjnych oraz problemy eksploatacyjne mające bezpośredni wpływ na dyspozycyjność instalacji, a dodatkowo spadek sprawności i mocy maszyn.

Mając na uwadze powyższe, organ dokonał analizy uwarunkowań technicznych i ekonomicznych związanych z możliwością budowy/przebudowy instalacji w taki sposób by gazy odlotowe były odprowadzane przez wspólny komin i ocenił, że dla przedmiotowej instalacji nie będzie miała zastosowania druga zasada łączenia opisana w art. 157a ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo*

ochrony środowiska. Uwarunkowania techniczne w analizowanym przypadku w ocenie organu wydają się dość jednoznacznie wskazywać, że odprowadzanie spalin z turbin gazowych, pracujących w cyklu otwartym na potrzeby tłoczni gazu przez jeden wspólny komin nie jest możliwe. Wynika to z negatywnego wpływu takiego rozwiązania na sprawność turbiny, pogorszenia parametrów emisji wpływających na rozprzestrzenianie zanieczyszczeń w powietrzu, spadku dyspozycyjności oraz z kwestii bezpieczeństwa pracy instalacji (np. z uwagi na gaz resztkowy jaki może pojawiać się w spalinach). Dotychczasowe doświadczenia w kwestii oceny technicznych możliwości odprowadzania spalin z turbin gazowych potwierdzają taką ocenę wskazując na zasadność stosowania indywidualnych (dla każdej maszyny) systemów odprowadzania spalin. Ponadto, zgodnie z przytoczonym przepisem zastosowanie drugiej zasady łączenia uwarunkowane jest także względami ekonomicznymi. Dlatego też, ocenie poddano skalę kosztów jaka związana byłaby z budową instalacji w taki sposób, aby spaliny z turbin odprowadzane były przez wspólny komin (jedno lub wieloprzewodowy). Z informacji przekazanych przez prowadzącą instalację wynika, że wariant zakładający odprowadzanie spalin przez wspólny komin nie znajduje także ekonomicznego uzasadnienia, głównie z uwagi na skalę opłacalności skolektorowania spalin w jeden komin, dodatkowych kosztów do poniesienia w przypadku realizacji przebudowy instalacji, jak również z uwagi na skalę niezbędnych zmian projektowych i konstrukcyjnych.

Ponadto, mając na uwadze fakt, że przedmiotowa instalacja spalania paliw nie podlega pod zasadę łączenia określoną w art. 157a ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* (druga zasada łączenia) oznacza to, że na terenie Tłoczni Gazu w Kędzierzynie-Koźlu eksploatowana będzie instalacja spalania paliw składająca się z 4 turbin gazowych (3 o nominalnej mocy cieplnej 22,99 MW_t każda oraz 1 o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t), a spaliny z każdej turbiny gazowej odprowadzane będą osobnymi kominami. Oznacza to, że całkowita nominalna moc cieplna każdej turbiny gazowej jest mniejsza niż 50 MW lub więcej.

W związku z powyższym uznano, że ww. instalacja:

- nie podlega pod zasadę łączenia określoną w art. 157a ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* (druga zasada łączenia) oraz
- nie podlega pod konkluzje BAT opublikowane 17 sierpnia 2017 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r., ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, w odniesieniu do spalania paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej dostarczanej w paliwie wynoszącej 50 MW lub więcej tylko wtedy, gdy taka działalność odbywa się w obiektach energetycznego spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej dostarczonej w paliwie wynoszącej 50 MW lub więcej.

Wyżej wymienione konkluzje BAT odnoszą się do dużych obiektów spalania, które zgodnie z definicją tam zawartą, za obiekt energetycznego spalania uznaje się każde urządzenie techniczne, w którym paliwa są utleniane w celu wykorzystania wytworzonego w ten sposób ciepła składająca się z:

- dwóch lub większej liczby odrębnych obiektów energetycznego spalania, w przypadku gdy spaliny są odprowadzane przez wspólny komin, lub
- oddzielnych obiektów energetycznego spalania, którym udzielono pozwolenia po raz pierwszy w dniu 1 lipca 1987 r. lub później, lub w odniesieniu do których prowadzący złożyli kompletny wniosek o pozwolenie w tym dniu lub po tym dniu, które są zainstalowane w taki sposób, że uwzględniając czynniki techniczne i ekonomiczne, ich spaliny można, w ocenie właściwego organu, odprowadzać przez wspólny komin.

W związku z powyższym przedmiotowa instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy 104,08 MW_t (w skład której wchodzi 3 turbiny gazowe o mocy 22,9 MW_t każda i 1 turbina o mocy 34,47 MW_t), nie stanowi dużego obiektu energetycznego.

We wniosku wykazano, że technologie zastosowane w nowej instalacji spalania paliw spełniają wymagania określone w art. 143 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Dodatkowo z uwagi na fakt, że instalacja spalania paliw, tj. turbina gazowa o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t, kwalifikuje się do średnich źródeł spalania (MCP), zatem zgodnie z brzmieniem art. 152a ustawy *Prawo ochrony środowiska*, podlega obowiązkowi zgłoszenia do Rejestru średnich źródeł spalania (prowadzonym przez KOBIZE).

Na terenie zakładu w ramach instalacji pozostałych zlokalizowana jest także instalacja spalania paliw o łącznej mocy cieplnej 4,2613 MW_t (2 agregaty prądotwórcze o mocy 1,993 MW_t każdy, 2 kotły centralnego ogrzewania o mocy cieplnej 0,10867 MW_t każdy, silnik Diesla o mocy cieplnej 0,058 MW_t), która na podstawie art. 152 ustawy *Prawo ochrony środowiska* została zgłoszona.

Agregaty prądotwórcze o nominalnej mocy cieplnej 1,993 MW_t każdy stanowią średnie źródła spalania (MCP). Dlatego też decyzją Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-RPŚ.7221.2.1.2022.MSu z 22 czerwca 2022 r. ze zmianą w decyzji DOŚ-RPŚ.7221.2.10.2022.MSu z 14 września 2023 r. (wraz z postanowieniem nr DOŚ-RPŚ.7221.2.6.2022 z 19 lipca 2022 r.) określono wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące eksploatacji instalacji spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej wynoszącej 3,986 MW_t, w skład której wchodzi ww. 2 agregaty prądotwórcze HORUS o mocy 1,993 MW_t każdy, opalane gazem ziemnym.

W związku z tym w niniejszej decyzji nie określono emisji dopuszczalnej dla ww. instalacji spalania paliw o łącznej mocy cieplnej 4,2613 MW_t.

Analiza wniosku pozwoliła stwierdzić, że źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza z instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego stanowią procesy spalania gazu ziemnego. Emisja do powietrza z turbin gazowych odbywać się będzie za pośrednictwem emitorów oznaczonych jako: E-T1, E-T2, E-T3, E-T4 oraz z kotłowni technologicznej za pośrednictwem emitorów oznaczonych jako: EKT1 i EKT2.

Instalacja w zależności od potrzeb, będzie pracować maksymalnie przy trzech jednostkach sprężania gazu jednocześnie - w układzie 2 turbiny gazowe SGT-200-2S o mocy 22,9 MW_t każda i 1 turbina gazowa Mars 100 o mocy 34,47 MW_t, trzecia istniejąca turbina SGT-200-2S o mocy 22,9 MW_t będzie stanowić rezerwę.

Do wniosku dołączone zostały wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu, wykonane zgodnie z art. 221 ust. 1 pkt 7 ustawy *Prawo ochrony środowiska*. W ocenie wpływu instalacji na stan zanieczyszczenia powietrza uwzględnione zostały wszystkie źródła emisji eksploatowane na terenie zakładu. Analizą objęto substancje takie jak: pył PM10 i PM2,5, opad pyłu, dwutlenek siarki, tlenki azotu oznaczone jako NO₂, tlenek węgla. Analiza oddziaływania przedmiotowej instalacji na jakość powietrza wykazała, że wymagania w zakresie dotrzymywania dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu i wartości odniesienia są spełnione dla każdego zanieczyszczenia.

Mając na uwadze przepisy art. 225-229 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, dotyczące wydawania pozwoleń na wprowadzanie do powietrza substancji z instalacji nowo budowanej lub zmienionej w sposób istotny na obszarze, na którym zostały przekroczone standardy jakości powietrza, w toku niniejszego postępowania organ przeanalizował dane zawarte w wynikach jakości powietrza dla województwa opolskiego zawartych w „Rocznej ocenie jakości powietrza w województwie opolskim” za rok 2022, wykonanej przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, zgodnie z art. 89 ww. ustawy *Prawo ochrony środowiska*. Na podstawie ww. oceny

stwierdzono, że na terenie Kędzierzyn-Koźle na której zlokalizowana jest przedmiotowa instalacja, nie stwierdzono przekroczenia wartości kryterialnych dla pyłu PM10 i pyłu PM2,5.

Mając na uwadze powyższe Marszałek Województwa Opolskiego nie miał podstaw do przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego dla przedmiotowej instalacji, z uwagi na fakt braku przesłanek do zastosowania art. 225 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Biorąc pod uwagę powyższe niniejszą decyzją zmieniono pozwolenie zintegrowane nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r. m.in. w zakresie określenia dla instalacji spalania paliw łącznej nominalnej mocy na poziomie 104,08 MW_t (uwzględniającej nowy agregat sprężarkowy Mars 100, w skład którego wchodzi turbina gazowa o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t opalana gazem ziemnym oraz zmiany nominalnych mocy cieplnych poszczególnych źródeł emisji wchodzących w skład instalacji spalania paliw wynikających z rzeczywistych sprawności źródeł), rodzaju i ilości wykorzystywanej energii, paliw, materiałów i surowców, danych dotyczących źródeł emisji, charakterystyki miejsc wprowadzania substancji do powietrza. Określono jednocześnie warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, z których wynika, że spośród agregatów sprężarkowych: SGT-200-2S i Mars 100 jednocześnie mogą pracować maksymalnie 2 agregaty sprężarkowe SGT-200-2S z turbinami gazowymi o mocy 22,99 MW_t każdy + 1 agregat sprężarkowy Mars 100 z turbiną gazową o mocy 34,47 MW_t.

W związku z powyższym w niniejszej decyzji zgodnie z wnioskiem strony, dla nowej turbiny gazowej o mocy 34,47 MW_t ustalono dopuszczalną emisję wyrażoną standardami emisyjnymi, określonymi zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860), zgodnie z załącznikiem nr 5 (tabele: 5, 10, 14). W przypadku turbiny gazowej standard emisyjny tlenków azotu stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%. Dlatego też, zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia wielkość dopuszczalnej emisji tlenków azotu określono dla obciążenia turbiny gazowej powyżej 70% oraz dla obciążenia turbiny gazowej do 70%. Dla pozostałych turbin wielkość emisji wyrażona w standardach emisyjnych nie uległa zmianom.

Dla źródeł spalania paliw jakimi są dwa kotły technologiczne o mocy cieplnej 0,319 MW_t każdy, które nie podlegają standardom emisyjnym, określono wielkość emisji dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, pyłu oraz tlenku węgla w kg/h, na poziomie nie powodującym przekroczeń w powietrzu atmosferycznym.

Biorąc pod uwagę zapisy art. 202 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, zgodnie z którym do instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego nie stosuje się przepisów art. 224 ust. 3 i 4 ustawy *Prawo ochrony środowiska* i dla tych instalacji ustala się w szczególności dopuszczalną wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza: wymienionych w konkluzjach BAT, a jeżeli nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – w dokumentach referencyjnych BAT, objętych standardami emisyjnymi, w niniejszej decyzji zgodnie z wnioskiem strony określono dopuszczalną wielkość emisji dla źródeł spalania paliw (dla każdej turbiny gazowej) w zakresie tlenku węgla, które są emitowane z ww. instalacji.

W niniejszej decyzji nie określono konkretnej daty od której możliwa jest eksploatacja instalacji po wprowadzeniu ww. zmian - za ten termin, zgodnie z wnioskiem strony, należy uznać datę wydania niniejszej decyzji. W związku z powyższym nie określono w pozwoleniu odrębnego terminu, od którego jest dopuszczalna emisja ze źródeł i emitorów.

Zmiany nie obejmują zakresu określającego wymagania dotyczące eksploatacji instalacji spalania paliw w warunkach odbiegających od normalnych.

Wielkość dopuszczalnej emisji substancji do powietrza ustalono na poziomie nie powodującym - poza granicami terenu, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny -

przekroczeń stężeń dopuszczalnych, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu, ani przekroczeń wartości odniesienia, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Wielkość dopuszczalnej emisji substancji do powietrza została ustalona w pozwoleniu dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego. Wielkość emisji dopuszczalnej w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji, dla pojedynczego emitora oraz dla źródła emisji, została ustalona zgodnie z wnioskiem strony – w oparciu o przedstawione dane dotyczące rodzaju i wielkości emisji substancji z poszczególnych źródeł.

Dopuszczalna emisja roczna z instalacji spalania paliw została ustalona na podstawie danych określonych przez wnioskodawcę.

W myśl art. 224 ust. 1 pkt 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, niniejszą decyzją określono dodatkowo usytuowanie stanowiska do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza dla nowej turbiny gazowej oznaczony jako emitor: E-T4 na prostym, wolnym od zaburzeń odcinku – spełniające wymagania Polskiej Normy PN-Z-04030-7 „Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości pyłu. Pomiar stężenia i strumienia masy pyłu w gazach odlotowych metodą grawimetryczną” dla pomiarów dokładnych lub technicznych.

Zgodnie z obecnie obowiązującym stanem prawnym, tj. rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2023 r., poz. 1706), instalacja objęta niniejszą decyzją w części dotyczącej istniejących turbin gazowych o mocy 22,99 MW_t każda oraz nowej turbiny gazowej o nominalnej mocy cieplnej 34,47 MW_t, podlega z mocy prawa obowiązkowi wykonywania pomiarów emisji substancji do powietrza, natomiast dla dwóch kotłów technologicznych o mocy cieplnej 0,319 MW_t każdy, obowiązek taki nie został nałożony.

Zakres i częstotliwość oraz metodyki referencyjne wykonywania okresowych pomiarów emisji do powietrza dla źródeł spalania paliw określa załącznik nr 2 do ww. rozporządzenia.

Zgodnie z art. 147 ustawy *Prawo ochrony środowiska* – prowadzący instalację nowo zbudowaną lub zmienioną w sposób istotny, z której emisja wymaga pozwolenia, jest obowiązany do przeprowadzenia wstępnych pomiarów wielkości emisji z tej instalacji.

Mając na uwadze obowiązek wynikający z art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, prowadzący instalację zawarł we wniosku analizę wymagalności sporządzenia raportu początkowego uwzględniającą instalację spalania paliw po uruchomieniu dodatkowej turbiny.

W związku z powyższym przeprowadzono ponowną ocenę ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko dla instalacji eksploatowanej na terenie Zakładu. W analizie wykazano, że w wyniku wykorzystywania, produkowania i uwalniania istotnych substancji powodujących ryzyko na terenie Zakładu, nie istnieje ryzyko wystąpienia rzeczywistego zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych.

Organ przyjął tym samym wniosek prowadzącego instalację, że przeprowadzone analizy potwierdzają brak konieczności sporządzenia raportu początkowego o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko.

Niniejszą decyzją, zgodnie z wnioskiem strony, dokonano zmian w zakresie listy odpadów możliwych do wytworzenia w związku z eksploatacją instalacji objętej pozwoleniem. Zwiększono ilość odpadów możliwych do wytworzenia o kodach 05 07 99 z 1,0 Mg/rok na 5,0 Mg/rok oraz 15 02 02* z 0,2 Mg/rok na 0,4 Mg/rok. Wykreślono odpady o kodzie 16 01 07* oraz 16 02 13*. Dodano nowe rodzaje odpadów możliwych do wytworzenia, tj. odpad o kodzie 15 01 01, 15 01 02, 15 01 04, 15 01 06, 16 02 16, 16 03 04, 16 06 04, 17 01 07, 17 04 05, 17 04 07, 08 01 17*, 13 02 05*, 14 06 03*, 15 01 10*, 15 01 11*, 16 01 14*. Proponowane zmiany wynikają z przeprowadzonej analizy, wskazującej na możliwość przekroczenia dopuszczalnej ilości

wytwarzanych odpadów oraz możliwość powstawania nowych rodzajów odpadów w najbliższych latach.

Mając na względzie art. 188 ust. 2b ustawy *Prawo ochrony środowiska*, w pozwoleniu scharakteryzowano powstające nowe odpady, podając ich podstawowy skład chemiczny, właściwości oraz określono ich ilość możliwą do wytworzenia w ciągu roku, a także określono dopuszczalne sposoby gospodarowania wytworzonymi odpadami oraz wyznaczono bezpieczne dla środowiska miejsca i sposoby ich magazynowania.

W przedmiotowej decyzji właściwości odpadów niebezpiecznych zostały określone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniającym załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającym niektóre dyrektywy (Dz. U. WE L.365/89).

Zaproponowany przez prowadzącego instalację we wniosku sposób postępowania z wytwarzanymi odpadami uznano za prawidłowy z punktu widzenia ochrony środowiska.

W przedmiotowej instalacji nie jest wykorzystywana woda do celów technologicznych, jak również nie jest ona źródłem powstawania i emisji ścieków przemysłowych. Planowana zmiana nie spowoduje zmian w ustaleniach pozwolenia zintegrowanego w zakresie gospodarki wodno-ściekowej na instalacji do spalania paliw zlokalizowanej na terenie Tłoczni Gazu Kędzierzyn-Koźle w Kędzierzynie-Koźlu.

W przedłożonej dokumentacji wnioskujący dokonał inwentaryzacji wszystkich źródeł hałasu, określił ich moce akustyczne oraz czas pracy w ciągu doby z podziałem na porę dnia i nocy. Na podstawie zgromadzonych danych zostały wykonane obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku od instalacji. W obliczeniach założono jednoczesność pracy 3 turbin gazowych w układzie 2 szt. SGT-200-2s i 1 szt. Mars 100. Z przedłożonych obliczeń wynikało, że oddziaływanie instalacji nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach chronionych położonych w sąsiedztwie zakładu. W dniach 1 – 2 sierpnia 2023 r. akredytowane laboratorium badawcze, Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., posiadające certyfikat PCA nr 1228, przeprowadziło pomiary bezpośrednie hałasu w środowisku od instalacji pracującej w układzie standardowym, tj. jednoczesnej pracy dwóch turbokompresorów. Badania te wykazały, że eksploatacja przedmiotowej instalacji nie powoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych. Najbliżej położonymi terenami chronionymi są tereny oznaczone na planie zagospodarowania przestrzennego symbolem MWNU (tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej niskiej i usług nieuciążliwych) zlokalizowane w odległości ok. 150 m w kierunku północnym oraz na południowy zachód tereny F-MNU (zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług nieuciążliwych) zlokalizowane w odległości ok. 400 m od przedmiotowej instalacji.

Tereny objęte ochroną przed hałasem są objęte Miejscowym Planem Ogólnym Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Kędzierzyn-Koźle, zatwierdzonym Uchwałą Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle z dnia 22 maja 2003 r. nr IX/98/2003 (Dziennik Urzędowy Województwa Opolskiego z 2003 r. poz. 1038).

W niniejszym pozwoleniu określono rozkład czasu pracy źródeł hałasu z wyszczególnieniem pory dnia i pory nocy oraz zgodnie z przepisem art. 211 ust. 6 ustawy *Prawo ochrony środowiska* ustalono dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem, wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 punkt 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Zakład objęty jest, wynikającym z przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2023 r. poz. 1706), obowiązkiem prowadzenia pomiarów poziomu hałasu, które winien wykonywać z częstotliwością raz na dwa lata. Prowadzący instalację jest zobowiązany do

przewodzenia pomiarów hałasu w środowisku na najbliższych położonych terenach objętych ochroną, zgodnie z metodyką referencyjną ustaloną w ww. rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska. Wyniki pomiarów hałasu w środowisku prowadzący instalację przedstawia organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska zgodnie z art. 149 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Biorąc pod uwagę przepisy art. 186 ust. 8-10 ustawy *Prawo ochrony środowiska* organ stwierdził, że nie zaszła żadna z wymienionych przesłanek do odmowy wydania przedmiotowej decyzji, bowiem prowadzący instalację nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko środowisku (dołączono zaświadczenie o niekaralności dla osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu), ani nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa wskazane w art. 163, art. 164 lub art. 168 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1138 z późn. zm.).

Pozostałe warunki pozwolenia zintegrowanego, określone w decyzji Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ-III.7222.14.2021.MSu z 2 lutego 2022 r. pozostają bez zmian.

Za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową, zgodnie z pozycją III.46 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. *o opłacie skarbowej* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2111 z późn. zm.) w wysokości 1 005,50 zł (słownie: jeden tysiąc pięć złotych 50/100). Wpłaty dokonano przelewem bankowym 10 listopada 2022 r. na konto Urzędu Miasta Opola nr 03 1160 2202 0000 0002 1515 3249.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Opolskiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Zgodnie z art. 127a ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Opolskiego, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia
Marszałka Województwa Opolskiego
Z-ca Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska

Małgorzata Juszczyńska-Pieczonka

Otrzymuje:

(za zwrotnym potwierdzeniem odbioru)

1. Pan Jacek Piskorski – pełnomocnik Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.
ul. Kresowa 27
33-100 Tarnów
2. aa.

Starszy Inspektor

Magdalena Suszek

KIEROWNIK REFERATU
POZWOLEŃ ŚRODOWISKOWYCH

Jarosław Szczęsny

